

บทนำ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับมหาชนของไทยที่มีชื่อเขมร ในสมัยรัชกาลที่ ๓ และรัชกาลที่ ๔ จุดมุ่งหมายสำคัญในการเสนอ มีอยู่ ๒ ประการคือ เพื่อแสดงนโยบายของไทยทางดินแดนแถบนี้ในประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเพื่อแสดงให้เห็นท่าทีของเขมรต่อประเทศซึ่งมีอำนาจมากกว่าตน ผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้ จะทำให้เข้าใจทัศนคติและนโยบายทางการ เมืองของเขมรมากขึ้น

หลักฐานที่ใช้ในการวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นทั้งหลักฐานประเภทหลักฐานชั้นมือ (primary sources) และหลักฐานชั้นสอง (secondary sources) ทั้งที่เป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส ที่มาของหลักฐานนั้นจำแนกได้เป็น ๓ แห่ง คือ

๑. หลักฐานที่เป็นหลักฐานเบื้องต้นจาก กองจดหมายเหตุ และแผนกหนังสือตัวเขียนในหอสมุดแห่งชาติ พระนคร หลักฐานดังกล่าวนี้เป็นหลักฐานภาษาไทย
๒. หลักฐานที่เป็นหลักฐานชั้นสอง ทั้งภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส จากวารสารความรู้รวบรวมของผู้เคยศึกษาจากต่างประเทศเกี่ยวกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ครั้งนี้ เขียนไว้บ้างก็ตลอดมาบ้าง
๓. หลักฐานที่เป็นเอกสารชั้นสองจากหนังสือและข้อเขียนต่าง ๆ ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

การใช้หลักฐานดังกล่าวนี้ในการวิจัยได้อาศัยเนื้อหาซึ่งตรงกันของหลักฐานแต่ละชนิดเป็นบรรทัดฐาน ประกอบการพิจารณา โดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงทางภูมิศาสตร์ และเหตุการณ์แวดล้อมบางประการ